

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

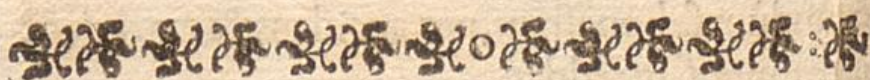
Apologia Pro Conscientiis infirmis, Sev Responsio Benigna Pro securitate dictaminis practici super certa probabilitate fundati

**Fibus, Bartholomaeus
Schweitzer, Johannes**

Coloniae, 1682

§. Quintvs. Probabilistica rationibus positivis confirmatur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39304

S. Q V I N T V S.

Probabilistica rationibus positivis
confirmatur.

1. **D**ICO, omnium solidissimam rationem & irrefragabilem (quam velut armigerum Jonathæ produco) occurrere ex eo, quòd durum & intolerabile jugum legis probabilioristicae pignet cum suavi jugo Christi & onere, quod imposuit Levi. Pater meus, inquiebat insipiens 3. Reg. 12. aggravavit jugum vestrum, ego autem addam jugo vestro. Pater meus cecidit vos flagellis; ego cadam vos scorpionibus. Minimus digitus meus grossior est dorso Patris mei. Grave scilicet jugum legis Mosaicæ fuerat Judæis impositum, de quo loquitur Apostolus ad Galat. 2. quòd *subintroierunt quidam explorare libertatem nostram, quam habemus in Christo IESU, ut in servitutem nos redigerent* legis Mosaicæ, cujus legis jugo si comparem id, quod lex probabilioristica imponit, dicere valeo in veritate, quia *digitus legis hujus grossior est dorso Patris seu legis Mosaicæ*: ut ad aliud nihil & servire videatur, nisi ut populū fidelem avertat absterreat à jugo religionis Christianæ. Quotusquisque enim, posset aut vellet ad obortam
quam

quamcunque rationem licet probabiliorem, sed incertam tamen, de non legitimo e. c. jure domini sui, abdicare se bonis omnibus, post tam diurnam fidei bonæ possessionem; quorum solet appetitio tanta in animis hominum existere, quanta ad honestè vivendum necessitas? quotusquisque supra opes dilectam conjugem tot fortè annis thoro maritali gavisam & honestâ beatam prole, dubio suborto ex quacunq; ratione probabili, sed penitus incertâ, à thoro deinceps abigere, ubi novi in primis conjugii ineundi facultas omnis præcisa est? quotusquisque regno, principatu, magistratu, officio, statu, fortunâ cedere, ubi hæc deserere morte etiam sæpe gravius apprehenditur? quis denique in omnibus tam sæpe, & prope in singulos dies & horas, seipsum in rebus cuius hominum statui & conditioni obviis frangere, vincere, enecare?

2. Ecce vel ob unicam polygamiam lege nostrâ vetitam jugum Christi subire detrectant Reges ac Principes plerique Orientales, Asiatici, Turcæ, Persæ, Mogolenses, Tartari, Chineses, item Africani & quotquot infidelium nationibus Evangelium Christi novissimis temporibus annuntiat: quid facturos putamus, si legem vestram prædicetis? imò quot non meritò pertimescere possumus defecturos è converso fidelium cœtu ab aris Christi ad haras gentilium, schismaticorum, & hæreticorum, si sic agi secum intelligant? *qua nobis pars in David, vel qua hære-*

ditas in filio Isai? vade in tabernacula tua Israel. l. e.

3. Verbo, sapientium virorum iudicio lex vestra ad nihil nata est, nisi ut omnium hominum conscientias, timoratorum quidem omnino turbet, inquietet, scrupulisque & anxietatibus tantum non ad insaniam redigat; eorum vero, qui minus timorati sunt, etiam in desperationem salutis precipitet: omnium simul mentes perplexas reddat absque fructu & bono præponderante: quod est legem censei ex natura sua damnosam & nocivam bono communi reipubl. humanæ. Doceamus verbo, Eximie Pater, & opere exhortemur, servare decalogum & de quibus constat, præcepta Ecclesiæ: idololatriam fugere, parentes honorare, non furari, non mœchari, non falsum testimonium dicere, & quæ similia lege certâ intelliguntur esse prohibita. *Manifesta sunt opera carnis, quæ sunt fornicatio, immunditia, impudicitia, luxuria, idolorum servitus, veneficia, inimicitia, contentiones & his similia, de quibus prædicat Apostolus, quoniam qui talia agunt, regnum Dei non consequentur. ad Galat. 5.* ultra autem hæc iudicemus cum Apostolo non inquietare amplius eos, qui ex gentibus crediderunt.

4. Quid autem de eo dicemus, quod nè inter doctos quidem conveniat latè, ecquæ opinio sit magis aut minus probabilis? quid si hos imperiti consulant, & se in diversa trahi sentiant mandatis hominum, dum singuli abundant in suo sensu? non poterunt non horrendum lancinari miserorum

ferorum timoratae conscientiae. Possent hinc centenas opiniones probabiles recensere, in materia occurrente, pro omni hominum statu, gradu, conditione, de quibus, nec si per centenos annos studeat Paternitas Vestra, possit satis definire, utrae utris sint probabiliores. Cum definierit Paternitas Vestra pro hac, at pro ista definient alii. Remitto curiosum & doctum Lectorem ad problemata Escobarii S. J. supra quam requirat, satisfactionem habebit.

5. Quid item de ipsis Legum Doctoribus dicemus? Quod me sane concernit, sancte assero & juro, quod ad functionem Professoris in Theologia, aut curam tribunalis sacri, nullo hominum suasu aut imperio inducendus essem, pro cura salutis meae, si doctrinam Paternitatis Vestrae, non dico ut veram, sed vel ut probabilem agnoscerem. An non enim verendum foret, in tot ac tantis Doctorum contradictionibus, quibus vel ipsa Theologiae moralis principia in controversiam, uti fit in praesenti, vocantur, & tantum non a probabilioristicis vestris principiis penitus, si Diis placet, convelluntur (ut nihil dicam de innumeris periculosis doctrinis, quae ejusmodi fundamentis superaedificantur) ne aut arctius quam Deus velit, conscientias hominum astringerem & gravarem falsis doctrinis, alligans onera importabilia, & humeris hominum imponens, quae forte nec digito quidem ipse attingerem? atqui hoc est, regnum caelorum praeccludere:

autne solverem aliquod de mandatis istis minimis
 (cū non detur ignorantia invincibilis juxta Pater-
 nitatem Vestram juris, non solum naturalis, sed
 etiam positivi divini) & sic vocarer *minimus in re-
 gno caelorum*, id est juxta interpretationem Pa-
 trum, dignus damnatione propter indulgentio-
 rem doctrinam, quàm lex Domini permittat?
 Neque viderem sanè, quomodo istud evaderem:
Cæcus si caeco ducatum praestet, &c. Desistamus,
 Eximie Pater, desistamus aliquando melioribus
 argumentis persuasi docere *doctrinas & mandata*
hominum Matth. 15. & iis flagellare conscientias
 miserorum. Relinquatur jugum suave & onus le-
 ve, tam legis doctoribus, quàm simplici &
 devotæ fidelium plebi.

